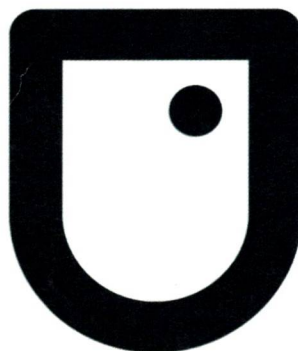

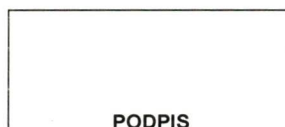

ZATWIERDZAM

INSTRUKCJA
BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO
DLA KOMPLEKSU BUDYNKÓW
AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE
pl. Matejki – ul. Basztowa – ul. Paderewskiego,
Zespół Sal Wielofunkcyjnych AULA

AUTOR OPRACOWANIA :

PODPIS

Załącznik nr 6

KARTA AKTUALIZACJI INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Lp.	Data aktualizacji	Zakres aktualizacji	Podpis osoby dokonującej wpis
1	Czerwiec 2016	- Opracowanie i załączenie Planów Ewakuacji obiektu z naniesionym rozmieszczeniem gaśnic	Specjalista ds. BHP mgr Paweł Rychowski
2	Sierpień 2018	- Podczas aktualizacji na podstawie §6. 7. Rozporządzenia o ochronie przeciwpożarowej -zmian nie wprowadzono	Specjalista ds. BHP mgr Paweł Rychowski
3.	GRUDZIEŃ 2021	AKTUALIZACJA IBP ZGODNIE Z §6 UST. 7 ROZPORZĄDZENIA MŚWiA W SPRAWIE OCENY PPOŻ BUDYNKÓW, INNYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH I TERENÓW	Inżynier pożarnictwa mgr inż. poż. Jarosław Lach

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA	6
1. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA OBIEKTU, SPOSOBU UŻYTKOWANIA I WARUNKI TECHNICZNE	7
2. OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE I GAŚNICE ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWUJĄCYM	14
3. SPOSÓB POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA	22
4. SPOSÓB ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM	28
5. WARUNKI I ORGANIZACJĘ EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA	31
6. SPOSOBY ZAPOZNANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU, W TYM ZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI ORAZ TREŚCIĄ PRZEDMIOTOWEJ INSTRUKCJI	41
7. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DLA OSÓB BĘDĄCYCH ICH STAŁYMI UŻYTKOWNIKAMI	42
<u>ZAŁĄCZNIKI :</u>	47

WSTĘP

Pojęcie ochrony przeciwpożarowej można rozpatrywać w dwojakim znaczeniu –funkcjonalnym i instytucjonalnym.

Od strony funkcjonalnej ochrona przeciwpożarowa stanowi sferę działalności społecznej, której podstawowym celem jest ochrona życia i zdrowia ludzkiego oraz dorobku materialnego i kulturalnego społeczeństwa przed pożarami.

Od strony instytucjonalnej przez pojęcie ochrony przeciwpożarowej rozumie się zarówno wyodrębnioną organizacyjnie część działalności organizatorskiej Państwa jak i zespół przepisów i norm oraz zasad normujących instytucję ochrony przeciwpożarowej od strony formalno-prawnej.

Zgodnie z ustawą z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej, osoba fizyczna, osoba prawna, organizacja lub instytucja korzystająca ze środowiska przyrodniczego, obiektu lub terenu obowiązane są zabezpieczyć je przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem.

Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu, zapewniając jego ochroną przeciwpożarową, obowiązany jest w szczególności:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno – budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- 2) wyposażyć budynek, obiekt lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- 3) zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie,
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- 5) przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Wymagania dotyczące stanu bezpieczeństwa pożarowego i warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu określa się w stosownych instrukcjach bezpieczeństwa pożarowego. Obowiązek opracowania takiego dokumentu wynika z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

Uwzględniając w całości tematykę określoną w w/w rozporządzeniu, instrukcja bezpieczeństwa pożarowego dla przedmiotowego obiektu obejmuje:

- warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania i jego warunków technicznych,

- wyposażenie obiektu w wymagane urządzenie przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym,
- sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia,
- sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym,
- warunki i organizację ewakuacji oraz praktyczne sposoby ich sprawdzenia,
- sposoby zapoznania użytkowników obiektu z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji,
- zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla pracowników .

Uzupełnieniem części opisowej instrukcji jest plan obiektu uwzględniający graficzne dane istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego.

Opracowanie niniejsze może stanowić materiał dydaktyczny przy omawianiu problematyki ochrony przeciwpożarowej w ramach szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego należy aktualizować nie rzadziej niż raz na dwa lata, oraz każdorazowo po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Przy niewielkich korektach tekstu wystarczy stosowny wpis dokonany w arkuszu aktualizacyjnym stanowiącym załącznik Nr 6 do niniejszego opracowania.

PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA

- 1) Wymóg opracowania „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego” dla obiektów użyteczności publicznej zawarty jest w § 6 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U.109.poz719.)

Przy opracowywaniu instrukcji oparto się na niżej wymienionych aktach prawnych i normatywnych:

- 2) Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie p. pożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 452 z późniejszymi zmianami)
- 3) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U.109.poz719.)
- 4) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych
Dz.U.2009.124.1030
- 5) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz.U.02.75.690./
- 6) Zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 17 lipca 1987r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji sieci elektroenergetycznych /Monitor Polski z1987r.Nr25,poz. 200/
- 7) Polska Norma PN-92/N-01256-01 - Znaki bezpieczeństwa - ochrona przeciwpożarowa
- 8) Polska Norma PN-92/N-01256-02 – Znaki bezpieczeństwa – ewakuacja
- 9) Polska Norma PN-70/B-02852 – Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Obliczanie obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
- 10) Polska Norma PN-68/B-02859 – Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Hydrant wewnętrzny 25
- 11) Polska Norma PN-71/B-02864 – Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Zasady obliczania zapotrzebowania wody do celów ppoż. do zewnętrznego gaszenia pożaru.
- 12) Polska Norma PN-B-02863:1997 – Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa.
- 13) Polska Norma PN-86/E-05003/01 – Sieć odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne.
- 14) Polska Norma PN-M.-51520:1965 – Sprzęt pożarniczy. Pożarnicze tablice informacyjne

1. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA OBIEKTU, SPOSOBU UŻYTKOWANIA I WARUNKI TECHNICZNE

Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie jest najstarszą wyższą uczelnią artystyczną w Polsce. Powstała ona w roku 1818 i funkcjonowała pierwotnie jako Szkoła Rysunku i Malarstwa w ramach Oddziału Literatury Uniwersytetu Jagiellońskiego (założonego w roku 1364). Po usamodzielnieniu się w roku 1873 przyjęła ona miano Szkoły Sztuk Pięknych a jej dyrektorem został wybitny polski malarz historyczny Jan Matejko (1838 - 1893), obecny patron uczelni, który miał zasadnicze znaczenie w ukształtowaniu krakowskiego środowiska artystycznego i wykształcił wielu wybitnych uczniów. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości (1918) zorganizowany został Komitet Paryski (później Oddział krakowskiej Akademii w Paryżu), który miał wielki wpływ na rozwój i promocję sztuki polskiej, podejmowano też próby podziału uczelni na wydziały. Po II Wojnie Światowej istniały w Krakowie dwie wyższe uczelnie artystyczne. Po ich połączeniu w roku 1950 powstała Akademia Sztuk Plastycznych (od roku 1979 Akademia Sztuk Pięknych imienia Jana Matejki). Akademia Sztuk Pięknych kształci: malarzy, rzeźbiarzy, grafików, projektantów wnętrz oraz form przemysłowych, scenografów i konserwatorów wysokiej rangi.

Akademia sztuk pięknych w Krakowie zajmuje gmach przy placu Matejki 13, zaprojektowany przez architekta Macieja Moraczewskiego i wzniesiony w latach 1879-1880. Po rozbudowie budynku w latach 1995-2002 Gmach Akademii Sztuk Pięknych zajmuje przestrzeń między ulicą Basztową a ulicą Paderewskiego z wejściem głównym od pl. Matejki. Obiekt ASP jest budynkiem wpisanym do rejestru zabytków. W 2014 roku w miejscu oficyn wewnątrz-blokowych, wkomponowana została sala wielofunkcyjna pełniąca role reprezentacyjne i ogólnouczelniane.

Budynek jest podpiwniczony i posiada sześć kondygnacji nadziemnych. Dostępny jest od strony otaczających ulic przez trzy wejścia z czego jedno główne od strony pl. Matejki.

W opisywanym budynku większość pomieszczeń zajmowanych jest przez Wydział Malarstwa. Nauczaniem malarstwa i rysunku rozpoczęła Akademia swą działalność w 1818 roku. W roku 1922 wyodrębnione zostały Wydziały: Malarstwa i Rzeźby oraz Architektury, które działały do 1929 roku, a po II wojnie światowej w 1949 Wydział Malarstwa wyodrębnił się ponownie, funkcjonując w latach 1956-68 jako Wydział Malarstwa i Grafiki.

Kolejne pomieszczenia zajmuje Wydział Rzeźby. Tradycja kształcenia w zakresie rzeźby sięga roku 1818. Wraz ze zmieniającym się statusem Uczelni, Katedra Rzeźby poszerzała zakres nauczania. Z końcem XIX w. fałatowska reforma Szkoły Sztuk Pięknych przyniosła istotne zmiany w nauczaniu rzeźby, która usamodzielniała się jako kierunek. W 1922 roku decyzją Senatu Akademii Krakowskiej utworzono Wydział Rzeźby. Po latach okupacji w 1949 roku ponownie powstaje Wydział Rzeźby.

Środkową część budynku stanowi Aula z zespołem na 224 miejsca z hallem recepcyjnym, trzy arenowe audytoryjne sale dydaktyczne na 110 miejsc oraz ekspozycyjna przestrzeń galeryjną.

Kolejną część budynku zajmują pomieszczenia Muzeum i administracja uczelni.

Ochrona przeciwpożarowa realizuje przedsięwzięcia mające na celu ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem, poprzez:

- zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- prowadzenie działań ratowniczych.

Celem niniejszego opracowania jest ustalenie zasad bezpiecznej eksploatacji budynku w zakresie organizacyjnym, technicznym i porządkowym, mających głównie służyć bezpieczeństwu pracowników i studentów. Zasady zapobiegania i przeciwdziałania skutkom zagrożeń określono w formie „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”. Do zapoznania się i przestrzegania ustaleń niniejszej instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy zatrudnieni w budynku i pracownicy firm wykonujących prace na jego terenie.

1.1. ZAGROŻENIA DLA FUNKCJONOWANIA BUDYNKU

Z punktu widzenia troski o zachowanie zadawalającego poziomu bezpieczeństwa budynku, należy przewidzieć potencjalne źródła możliwych zakłóceń dla jego funkcjonowania. Ogólny podział zagrożeń ze względu na rodzaj i miejsce oddziaływania na budynek jest następujący:

- zagrożenia zewnętrzne, takie jak:
 - nadzwyczajne zagrożenia środowiska, - zdarzenia powodujące uwolnienie do otoczenia niebezpiecznych substancji chemicznych,
 - klęski żywiołowe, spowodowane siłami natury: huragany, powodzie, fale ciepła, fale mrozów, epidemie art.
 - destrukcje bezpośrednie infrastruktury budynku wywołane wymienionymi powyżej przyczynami, art. Wybuch samochodu, skażenie powietrza substancją uwolnioną w wyniku wypadku na pobliskiej drodze,
- zagrożenia wewnętrzne, takie jak:
 - pożar w budynku,
 - panika na skutek zagrożenia,
 - zagrożenie aktem terrorystycznym (podłożenie bomby lub substancji toksycznej, skażenie toksyczne wody),
 - zakłócenia związane z dostarczaniem energii,

W budynku ASP występują typowe materiały palne charakterystyczne dla obiektów administracyjno-biurowych i szkolnych. W pracowniach występują materiały palne: drewno, papier, farby olejne w ilościach do

1dm³, płótno. W budynku nie występują materiały niebezpieczne pożarowo.

Organizacyjnie obrona przed realnymi dla budynku zagrożeniami polegać więc musi na:

- dostrzeżeniu zawczasu źródeł zagrożeń,
- przyjęciu i aktualizowaniu koncepcji obrony, uwzględniającej przedsięwzięcia organizacyjne i techniczne oraz formy proceduralne ratowniczego działania,
- upowszechnieniu przyjętych założeń obrony w drodze szkoleń personelu z zainteresowanymi podmiotami ratowniczymi,
- sprawdzaniu i korygowaniu skuteczności przyjętych sposobów obrony na ćwiczeniach praktycznych i w działaniu ratowniczym.

1.2 GŁÓWNE ŹRÓDŁA ZAGROŻENIA POŻAROWEGO W OBIEKTACH UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ

Pożary w budynkach użyteczności publicznej, stanowią poważne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi tam przebywających. Pożar stanowi również poważne zagrożenie dla wartościowego wyposażenia pomieszczeń, tj. sprzętu technicznego, ekspozycji, magazynów oraz infrastruktury obiektu.

Jeśli na zagrożenie pożarowe składa się wiele elementów, w pewnym stopniu obiektywnych, to bezpośrednie przyczyny powstawania pożarów mają charakter wybitnie subiektywny. Są one w przeważającej większości uzależnione od działania człowieka, wynikają najczęściej z niedbalstwa, nieostrożności, bezmyślności, a nawet złośliwości, tj. czynników zależnych od woli ludzkiej i z zachowania się człowieka w danej sytuacji. Skoro tak, to wola ludzka jest również w stanie je wyeliminować. W tym celu jednak trzeba poznać przyczyny pożarów, które są różnorodne i wynikają w danej mierze z charakteru danego obiektu.

Z uwagi na występowanie w obiekcie pomieszczeń pracowni, magazynów, garaży należy stosować się do poniższych wytycznych:

- Pracownie muszą być wyposażone w wystarczającą ilość gniazdek elektrycznych dla wszystkich zazwyczaj używanych urządzeń.
- Wystarczający i właściwie funkcjonujący system odprowadzania pyłu musi być na miejscu i w użyciu w pracowniach rzeźby i stolarskich.
- Łatwopalne płyny muszą być przechowywane w zamkniętych metalowych szafkach, jeśli nie są używane.
- Usuwanie wysoce-łatwopalnych odpadów może następować wyłącznie do metalowych pojemników z metalowymi pokrywami. Muszą one być zawsze zamknięte.
- Łatwopalne płyny do wyrzucenia muszą być zebrane do specjalnego pojemnika w celu opróżnienia przez wykwalifikowaną osobę.

- Arkusze (karty charakterystyk) z danymi na temat bezpieczeństwa wszystkich niebezpiecznych materiałów w użyciu muszą być dostępne w każdej chwili.
- Przed rozpoczęciem spawania, szlifowania, cięcia lub innych prac pożarowo niebezpiecznych, wszystkie łatwopalne materiały otaczające miejsce pracy muszą zostać usunięte lub zabezpieczone ognioodporną osłoną.
- Konieczne jest, aby w pobliżu prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych znajdowała się odpowiednia przenośna gaśnica.
- Prace w wysokiej temperaturze mogą być przeprowadzane wyłącznie przez wykwalifikowane osoby i z użyciem dopuszczonego sprzętu.
- Osoby nadzorujące prace pożarowo niebezpieczne muszą być przeszkolone w użyciu sprzętu gaśniczego i muszą być w stanie uruchomić systemy alarmowe.

1.3 WARUNKI PRZECHOWYWANIA I SKŁADOWANIA MATERIAŁÓW PALNYCH W BUDYNKACH

W zakresie przechowywania i składowania materiałów palnych w budynkach należy:

- wszystkie czynności związane z użyciem materiałów palnych wykonywać zgodnie ze wskazaniami producenta lub warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w instrukcji obsługi,
- materiały palne przechowywać w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru,
- materiały palne przechowywać w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrznie mogą nagrzewać do temperatury przekraczającej 100 °C.

Na terenie obiektu wprowadza się szczegółowe przepisy porządkowe w zakresie bezpieczeństwa pożarowego. Zabrania się:

- Gromadzenia odpadów palnych, powstałych w czasie pracy; konieczne jest ich usuwanie po zakończeniu pracy.
- Składowania lub suszenia materiałów palnych, tkanin, papieru art. Na urządzeniach grzewczych.
- Używania niezgodnie z instrukcją obsługi lub zasadami eksploatacji urządzeń elektrycznych, naprawiania i przeróbek urządzeń instalacji elektrycznych bez wymaganych uprawnień i kwalifikacji.
- Posługiwania się odbiornikami elektrycznymi z otwartym elementem grzejnym, bez wyłączników termicznych (dotyczy urządzeń grzewczych) grzałek zanurzeniowych art.
- Pozostawiania bez dozoru i po pracy urządzeń elektrycznych nie wyłączonych z gniazd sieciowych.
- Używania sprzętu pożarniczego do celów nie związanych z ochroną przeciwpożarową
- Utrudnianie dostępu, przez zastawianie materiałami lub przedmiotami sprzętu pożarniczego, wyłączników prądu i tablic rozdzielczych energii elektrycznej.

- Palenia tytoniu i używania ognia otwartego w pomieszczeniach, gdzie jest zabronione pożarniczymi znakami bezpieczeństwa.
- Rzucania niedopałków papierosów, zapalek oraz strącania popiołu na podłogi lub do koszy na odpadki.
- Opróżniania popielniczek do koszy na odpadki.
- Opuszczania pomieszczeń bez upewnienia się, że nie zachodzi obawa powstania pożaru: w szczególności sprawdzając:
 - czy wyłączono odbiorniki energii elektrycznej,
 - czy w popielniczkach nie tlą się niedopałki papierosów,
 - czy pozamykane są okna pomieszczeń.
- Dokonywania innych czynności, które obniżyłyby stan bezpieczeństwa pożarowego lub mogłyby przyczynić się do powstania pożaru.

1. 4 OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA

Opisywany budynek jest budynkiem dydaktycznym, o sześciu kondygnacjach nadziemnych o łącznej powierzchni wewnętrznej około 8875m² i wysokość 23m, co kwalifikuje go do średniowysokich (SW).

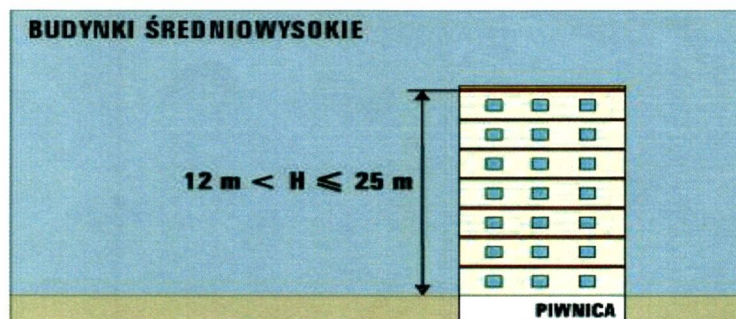
Budynek wyposażony jest w instalacje:

- Centralnego ogrzewania,
- Wentylacji pomieszczeń (mechaniczna i grawitacyjna)
- Wodno kanalizacyjną,
- Elektroenergetyczną,
- Teletechniczną,
- Wodociągową przeciwpożarową z hydrantami Ø 25, Ø 50,
- Odgromową,
- Gazową zasilającą kotłownię zlokalizowaną na najwyższym piętrze od strony pl. Matejki z głównym kurkiem na poziomie piwnicy. (Usytuowanie zaznaczone w części graficznej).

OCENA ZAGROŻENIA POŻAROWEGO OBIEKTU

KLASYFIKACJA BUDYNKU.

Ze względu na wysokość cały budynek można zaliczyć do średniowysokich „SW” zgodnie z rozporządzeniem^{4.- § 8} (o wysokości 12m-25m włącznie nad poziomem terenu)

Klasyfikacja do Zagrożenia Ludzi (ZL)

Obiekt uczelni w całości można zaliczyć jako użyteczności publicznej

- należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, świadczenia usług pocztowych lub telekomunikacyjnych oraz inny ogólnodostępny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji, w tym także budynek biurowy i socjalny.

Obiekt został zakwalifikowany do kategorii Zagrożenia Ludzi ZLIII +ZLI czyli

- obiekty przeznaczone dla użyteczności publicznej, z pomieszczeniami dla ponad 50 osób z wyjątkiem przeznaczonych przede wszystkim dla ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, obejmuje także te strefy pożarowe, które nie są ogólnodostępne, ale mają przeznaczenie biurowe lub socjalne.

W obiekcie znajdują się pomieszczenia w których może przebywać ponad 50 osób:

Piwnica: zespół trzech sal dydaktycznych,

Parter: hall wejściowy z zespołem szatniowym, Sala Scenografii -Frycza

Piętro I : aula i hall, sala wykładowa nr 104,

1.6 ODPORNOŚĆ POŻAROWA.

Budynek jest zaliczany do klasy „B”, odporności pożarowej.

Elementy konstrukcyjne budynku w klasie „B” powinny spełniać wymagania odporności ogniowej:

- główna konstrukcja nośna – R120
- stropy – REI60
- ściany zewnętrzne – EI60
- ściany wewnętrzne - EI30
- konstrukcja dachu – R30
- przekrycie dachu - RE30

Najstarsza część budynku ASP pochodzi z lat 1879 – 1880 i posiada następujące elementy budowlane:

• Główna konstrukcja nośna	murowana,
• Konstrukcja dachu	drewniana,
• Przekrycie dachy	blacha tytanowa na konstrukcji drewnianej,
• Stropy	drewniane, żelbetowe, mieszane, ceglane,
• Ściany zewnętrzne	murowane,
• Ściany wewnętrzne	murowane,
• Obudowa klatek schodowych	murowana,
• Spoczniki i biegi schodów	żelbetowe, kamienne, ceglane,

Z powyższych danych i przeprowadzonej wizji lokalnej obiektu wynika, że większość elementów budowlanych spełnia wymagania aktualnie obowiązujących przepisów w zakresie odporności ogniowej.

1.7 PODZIAŁ BUDYNKU NA STREFY POŻAROWE

W budynku wszystkie klatki schodowe są wydzielone pożarowo i wyposażone są w urządzenia do usuwania dymu. W wyniku wydzielenia klatek schodowych powstały strefy pożarowe:

1 Strefa pożarowa. (4644m²)

- Aula z pomieszczeniami towarzyszącymi,
- Galeria,
- Budynek od strony pl. Matejki (bez piwnicy),
- Parter i Pietro I budynku od ul. Paderewskiego.

2 Strefa pożarowa. (1216m²)

- Piwnica obejmująca sale audytoryjne Auli wraz z pomieszczeniami towarzyszącymi,
- Piwnica budynku przy ul. Paderewskiego.

3 Strefa pożarowa. (1541m²)

- Budynek od ul. Basztowej,

4 Strefa pożarowa. (1236m²)

- Budynek od ul. Paderewskiego (2-5piętro)

5 Strefa pożarowa. (257m²)

- Piwnice budynku od pl. Matejki.

Dopuszczalna wielkość strefy pożarowej dla budynków średniowysokich kategorii zagrożenia ludzi ZLIII dopuszcza się 5000m².

1.8 PRZECIWPOŻAROWE ZAOPATRZENIE WODNE.

Wymagane zewnętrzne zaopatrzenie w wodę wynosi 20 dm³/s. Na sieci wodociągowej w odległości do 75 m od projektowanego budynku znajduje się trzy hydranty DN 80 (odcięte zasuwami zlokalizowanymi w odległości minimum 1 m od hydrantu). Lokalizację hydrantów oznakowano zgodnie z wymaganiami Polskich Norm.

Dojazd pożarowy spełniający podstawowe parametry drogi pożarowej zapewniają ulice Basztowa, Paderewskiego i pl. Matejki.

2. Wyposażenie obiektu w wymagane urządzenie przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.

WYPOSAŻENIE OBIEKTU W URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE.

Zabezpieczenie ppoż. obiektu stanowią:

- system sygnalizacji pożarowej,
- podręczny sprzęt gaśniczy,
- oświetlenie awaryjno-ewakuacyjne
- sieć wodociągowa hydrantowa,
- urządzenia oddymiające.
- przeciwpożarowe wyłączniki prądu,

Z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej obiektu w celu zapewnienia prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń, należy:

- instalacje i urządzenia techniczne użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji,
- eksploatacja urządzeń i instalacji, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru lub rozprzestrzeniania się ognia, jest zabroniona,
- elektryczne urządzenia ogrzewcze lub inne źródła wydzielania ciepła ustawić na polu niepalnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- na osłony punktów świetlnych stosować materiały niepalne lub trudno zapalne, jeżeli umieszczone są w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,
- oprawy oświetleniowe oraz osprzęt instalacji elektrycznych instalować na podłożu niepalnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.

Instalacje i urządzenia techniczne (ogrzewcze, wentylacyjne, elektroenergetyczne i odgromowe, wodociągowe i kanalizacyjne) w obiektach powinny pod względem bezpieczeństwa pożarowego odpowiadać warunkom technicznym określonym w Polskich Normach oraz innych przepisach. Instalacje te, należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji.

2.1 SYSTEM SYGNALIZACJI POŻAROWEJ.

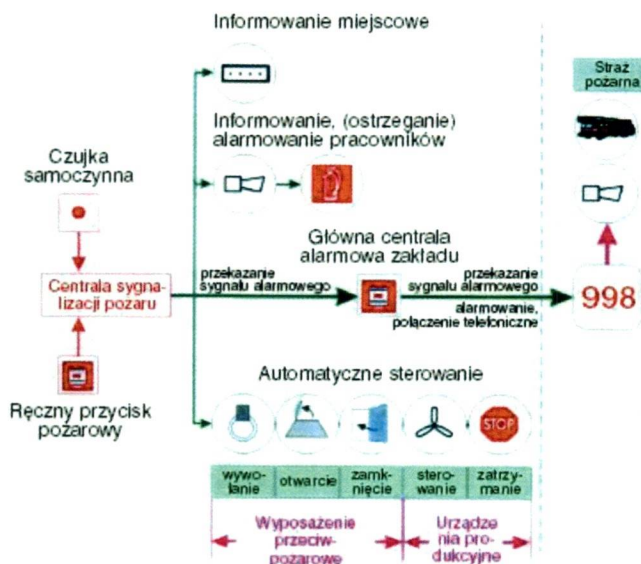
Opisywany budynek objęty jest ochroną sygnalizacji pożarowej. System sygnalizacji pożaru został zbudowany na bazie centrali Bosch 5000 i steruje urządzeniami wykonawczymi oraz instalacjami znajdującymi się w budynku, w tym:

- włączeniem sygnalizatorów akustycznych,
- wyłączaniem wentylacji mechanicznej i (lub) klimatyzacji,
- zamykaniem klap przeciwpożarowych odcinających,

- uruchamianiem instalacji oddymiającej,
- otwieranie dopływu powietrza uzupełniającego w systemie oddymiania,
- odryglowaniem zamków w drzwiach chronionych kontrolą dostępu,
- sprowadzeniem wind na poziom parteru i zablokowanie ich w pozycji otwartej,

W całym budynku, zgodnie z zasadami projektowania rozmieszczono ręczne ostrzegacze pożarowe, czujki dymu i czujki temperatury. Centrala sygnalizacji pożaru BOSCH zlokalizowana jest w wydzielonym pożarowo pomieszczeniu a pole obsługi zostało wyniesione do pomieszczenia ochrony. W pomieszczeniu tym znajduje się szczegółowy plan obiektu, umożliwiający obsłudze szybką lokalizację zdarzenia. System sygnalizacji pożaru jest połączony poprzez monitoring z Państwową Strażą Pożarną w Krakowie. **KOD obiektu 3801**

Schemat instalacji sygnalizacji pożaru

WYMAGANIA KONSERWACYJNE DLA INSTALACJI SYGNALIZACJI ALARMU POŻARU I ODDYMIANIA

Konserwacje SAP należy wykonywać kwartalnie.

Obejmuje ona następujące czynności:

- Sprawdzenie działania centrali, stanu technicznego i parametrów zgodnie z DTR,
- Sprawdzenie układu zasilania,
- Sprawdzenie wszystkich części i urządzeń pod kątem a. zewnętrznych mechanicznych uszkodzeń,
- Sprawdzenie wszystkich sygnalizatorów,

- Sprawdzenie przycisków,
- Sprawdzenie działania każdej linii dozorowej przez losowo wybrane sygnalizatory pożaru za pomocą imitatora dymu, temperatury, płomienia,
- Sprawdzenie sygnalizatorów optycznych ,
- Sprawdzenie awaryjnych źródeł zasilania,
- Sprawdzenie stanu technicznego przewodów linii dozorowych, sygnał.,
- Sprawdzenie urządzeń przełączających,
- Sprawdzenie poprawności działania wybranych losowo czujek za pomocą imitatora dymu, temperatury,

Po wykonaniu konserwacji ekipa dokonuje odpowiedni wpis do Książki Centrali.

2.2 PODRĘCZNY SPRZĘT GAŚNICZY .

1. Obiekt jest wyposażony w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic.
2. Rodzaj gaśnic jest dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, określonych w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie.
3. Określając ilość podręcznego sprzętu gaśniczego przyjęto zasadę – jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypadać ma na każde 100 m², powierzchni strefy pożarowej w budynku.
4. Gaśnice rozmieszczone są zgodnie z zasadami:
 - w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - przy wejściach do budynków,
 - na klatkach schodowych,
 - na korytarzach,
 - przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz;
 - w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);
 - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.
5. Przy rozmieszczaniu gaśnic powinny być spełnione następujące warunki:
 - odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie jest większa niż 30m;
 - do gaśnic zapewniony jest dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

Obiekt został wyposażony w gaśnice jak w części graficznej.

Zastosowanie gaśnic

Zakres stosowania środków gaśniczych		
Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania	Typy gaśnic przenośnych
	Pożary ciał stałych pochodzenia organicznego , przy spalaniu których obok innych zjawisk powstaje zjawisko żarzenia np.: drewno, papier, węgiel, słoma, tworzywa sztuczne, tekstylia itp.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice płynowe z dodatkowym roztworem środka; gaśnice pianowe.
	Pożary cieczy palnych i substancji stałych, topiących się wskutek ciepła wytwarzającego się podczas pożaru , np.: benzyna, tłuszcze, farby, oleje, smoła, rozpuszczalniki itp.	gaśnice CO ₂ ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC ; gaśnice pianowe; gaśnice płynowe z dodatkowym wodnym roztworem środka.
	Pożary gazów , np.: acetylen, butan, metan, propan, wodór, gaz ziemny i miejski itp.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC .
	Pożary metali , np.: aluminium, sód, potas, lit, magnez i ich związki.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym metale .

WYMAGANIA DLA KONSERWACJI INSTALACJI WODOCIĄGOWEJ WEWNĘTRZNEJ I PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO.

Zgodnie z Rozporządzeniem^{2- §3}:

1. Gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi.
2. Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

Warunki i czasookres przeprowadzania konserwacji podręcznego sprzętu gaśniczego zostały przedstawione w załączniku nr 5 STANDARDY CNBOP-PIB Ochrona Przeciwpowozarowa.

2.3 WEWNĘTRZNA SIEĆ WODOCIĄGOWA HYDRANTOWA.

Wewnętrzna wodociągowa sieć hydrantowa to instalacja nawodniona, z zaworami hydrantowymi 25 lub 52 mm obudowanymi metalową szafką, z kompletnym wyposażeniem przewidzianym do poboru wody podczas pożaru. W budynku przy ul. Paderewskiego instalacja hydrantowa została wykonana w postaci zaworów i węży płasko składanych Ø 52, w pozostałej części budynku wykonano instalację hydrantów 25 z węzami półsztywnymi o długości 30m. Hydranty zlokalizowano tak, aby zapewnić ich skuteczny zasięg do wszystkich pomieszczeń. Pomiary parametrów hydraulicznych sieci hydrantowej przeprowadza raz do roku. Sprawna technicznie instalacja powinna gwarantować wydajność z hydrantu Ø 25 co najmniej 1 l/s, z hydrantu Ø 52 – odpowiednio 2,5 l/s, przy minimalnym ciśnieniu w sieci 0, 2 Mpa.

Próby ciśnieniowe dla węży hydrantowych przeprowadza się co 5 lat.

2.4 PRZECIWOŻAROWY WYŁĄCZNIK PRĄDU.

Instalacja elektryczna wyposażona została w główny tzw. przeciwpożarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, poza związanymi z funkcjonowaniem technicznych zabezpieczeń przeciwpożarowych budynku, zlokalizowany przy wejściu głównym do budynku. Wyłącznik ten po zadziałaniu nie pozbawia zasilania centrali systemu sygnalizacji pożaru, jak również ewentualnych innych obwodów instalacji i urządzeń, których praca może być niezbędna w razie pożaru. Przewód sterujący działaniem przeciwpożarowego wyłącznika prądu posiada 90 minut odporności ogniowej (E 90). Odporność taką posiadają również jego elementy mocujące.

Usytuowanie wyłącznika opisane jest w części graficznej opracowania.

Znajomość miejsca lokalizacji wyłącznika oraz zasad wyłączania energii należy do obowiązków personelu ochronnego.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu jako urządzenie przeciwpożarowe powinien być poddawany przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym co najmniej raz w roku.

Obowiązujące przepisy z zakresu ochrony przeciwpożarowej nie ustalają konkretnych sposobów sprawdzania przeciwpożarowych wyłączników prądu. Określają one jedynie funkcje, które muszą spełniać przedmiotowe wyłączniki i warunki ich instalowania i lokalizacji. Zatem wymagane przeglądy i konserwacje powinny obejmować sprawdzenie poprawności zadziałania wyłączników zgodnie z przyjętymi scenariuszami rozwoju zdarzeń w czasie pożaru, zarówno pod względem sprawności technicznej jak i funkcjonalnej. Przeprowadzenie przeglądów technicznych i konserwacji, wykonawca powinien udokumentować poprzez sporządzenie czytelnego protokołu, potwierdzającego wykonanie ww. czynności przez konkretną osobę, z określonymi uprawnieniami, w konkretnym obiekcie i czasie, a także określającego wynik przeprowadzonych sprawdzeń. Ponadto na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego (Dz. U. z dnia 10 lipca 2003 r.) fakt